Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

9 септември 2021 година*

„Преюдициално запитване — Ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, намиращ се или функциониращ в държава членка — Задължение за прозрачност — Нотифициране за „съществено дялово участие“, придобито в капитала на дружества от „лица, които действат съгласувано“ — Директива 2004/109/ЕО — Член 3, параграф 1а, четвърта алинея — Понятие „по-строги изисквания“ — Директива 2004/25/ЕО — „Надзор“ от орган, определен съгласно член 4 от тази директива“

По дело C-605/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия) с акт от 25 септември 2018 г., постъпил в Съда на 25 септември 2018 г., в рамките на производство по дело

Adler Real Estate AG,

Petrus Advisers LLP,

GM

срещу

Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA),

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: M. Vilaras, председател на състав, N. Piçarra (докладчик), D. Šváby, S. Rodin и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Adler Real Estate AG, от S. Hödl, Rechtsanwalt,

* Език на производството: немски.

– за GM, от M. Gall и W. Eigner, Rechtsanwälte,

– за Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA), от P. Wanek и D. Wagner, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от G. Braun, H. Støvlbæk и H. Krämer, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 март 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 2004 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 172), изменена с Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. (ОВ L 294, 2013 г., стр. 13) (наричана по-нататък „Директива 2004/109“), и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Adler Real Estate AG (наричано по-нататък „Adler“), Petrus Advisers LLP (наричано по-нататък „Petrus“) и GM, от една страна, и Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA) (Комисия за надзор на финансовите пазари, Австрия) (наричана по-нататък „Комисията за финансовите пазари“), от друга страна, относно законосъобразността на административните санкции, които този орган им е наложил за това, че са нарушили задължението за нотифициране на съществени дялови участия в ценните книжа на издател, чиито акции са допуснати за търгуване на намиращ се в Австрия регулиран пазар.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2004/25/ЕО

3 Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 44) предвижда, както става ясно от член 1, параграф 1 от нея, мерки за съгласуване на всички инструменти на държавите членки относно предложенията за придобиване на ценни книжа на дружества, учредени по правото на държава членка, когато всички или част от тези ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в една или повече държави членки.

4 Член 2, параграф 1, буква г) от тази директива има следното съдържание:

„По смисъла на настоящата директива:

[…]

г) „лица, които действат съгласувано“ означава физически или юридически лица, които сътрудничат на предложителя или на дружеството, обект на предложението, въз основа на споразумение, било то явно или негласно, устно или писмено, насочено към придобиване на контрол върху дружеството, обект на предложението, или към осуетяване на успешния изход от предложението“.

5 Член 4 от посочената директива, озаглавен „Контролен орган и приложимо законодателство“, предвижда в параграф 1:

„Държавите членки определят орган или органи, които са компетентни да упражняват контрол върху предложенията за целите на правилата, които установяват или въвеждат съгласно настоящата директива. Така определените органи са държавни власти, сдружения или частни органи, признати за субекти по правото на съответната държава или от държавни власти, получили изрични правомощия за тази цел по реда на националното законодателство. Държавите членки информират [Европейската комисия] за тези назначения, като указват всяко възможно разделение на функции. Те са длъжни да гарантират, че тези органи изпълняват своите функции безпристрастно и независимо от всички страни по съответното предложение“.

6 Член 5 от същата директива, озаглавен „Защита на миноритарни акционери, задължително предложение и справедлива цена“, предвижда в параграф 1:

„Когато дадено физическо или юридическо лице, което в резултат на придобиване лично или чрез лица, които действат съгласувано с него, притежава ценни книжа на дружество, както е посочено в член 1, параграф 1, които, добавени към всички негови съществуващи дялове от тези ценни книжа и дяловете от тези книжа на лицата, които действат съгласувано с него, пряко или непряко му дават определен процент от правото на глас в това дружество, което му осигурява контрола върху това дружество, държавите членки гарантират, че от това лице се изисква да направи предложение с цел да се защитят миноритарните акционери в дружеството. Това предложение се отправя при първа възможност към всички притежатели на тези ценни книжа за всички техни дялове по справедливата цена, както е определено в параграф 4“.

7 Член 10 от Директива 2004/25, озаглавен „Информация за дружества съгласно посоченото в член 1, параграф 1“, гласи в параграф 1, буква в):

„Държавите членки гарантират, че дружествата, посочени в член 1, параграф 1, публикуват подробна информация за следното:

[…]

в) значими преки или косвени акционерни участия (включително косвени акционерни участия чрез пирамидални структури и кръстосани акционерни участия) по смисъла на член 85 от [Директива 2001/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2001 година относно допускането на ценни книжа до официална регистрация на фондова борса и относно информацията, която подлежи на публикуване (ОВ L 184, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 43)]“.

Директива 2004/109

8 Съображения 2 и 28 от Директива 2004/109 гласят:

„(2) […] издателите на ценни книжа следва да осигурят необходимата прозрачност за инвеститорите чрез редовен информационен поток. За същата цел акционерите, физическите и юридическите лица, притежаващи право на глас или финансови инструменти, които им дават възможност да придобиват налични акции чрез право на глас, също следва да информират издателите за придобиването или за други промени в [съществения дялово участие в капитала] дружества, за да могат последните да информират обществото.

[…]

(28) Във всяка държава членка следва да се определи един компетентен орган на властта, който да поеме крайната отговорност за контрол върху спазването на разпоредбите, приети съгласно настоящата директива, както и за международното сътрудничество. […]“.

9 Съгласно член 1, параграф 1 от тази директива тя „въвежда изисквания по отношение на оповестяването на периодична и текуща информация за издателите, чиито ценни книжа са вече допуснати за търгуване на регулиран пазар, намиращ се или функциониращ в държава членка“.

10 Член 3, параграф 1а, четвърта алинея от тази директива има следното съдържание:

„Държавата членка по произход не може да налага на притежатели на акции или на физически [или юридически лица], посочени в член[ове] 10 или 13, по-строги изисквания от предвидените в настоящата директива, освен когато:

i) определя по-ниски или допълнителни прагове за нотифициране от предвидените в член 9, параграф 1 и изисква еквивалентни нотификации във връзка с прагове, основани на капиталови участия;

ii) прилага изисквания, които са по-строги от посочените в член 12; или

iii) прилага законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети във връзка с предложения за поглъщане, сделки за сливане и други сделки, засягащи собствеността или контрола върху дружествата, върху които упражняват надзор органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от Директива [2004/25]“.

11 Член 9 от Директива 2004/109, озаглавен „Нотификация за придобиване или [прехвърляне на съществено дялово участие]“, предвижда в параграф 1, първа алинея:

„Държавата членка по произход гарантира, че, когато притежател на акции придобие или [прехвърли] акции на издател, чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар и които дават право на глас, този акционер [е длъжен] да нотифицира издателя за [процента от] правата на глас на издателя, притежавани от акционера в резултат от придобиването или [прехвърлянето], когато този дял достигне, превиши или падне под праговите стойности от 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % и 75 %“.

12 Член 10 от Директива 2004/109, озаглавен „Придобиване и [прехвърляне] на големи [проценти] от права на глас“, гласи:

„Изискванията за нотифициране, определени в член 9, параграфи 1 и 2, се отнасят и за физически и юридически лица в степента, в която те имат право да придобиват, да [прехвърлят] от или да упражняват права на глас в някой от следните случаи или комбинация от тях:

а) правата на глас [са] притежавани от трета страна, с която това лице е сключило споразумение, което го задължава да възприеме, чрез съгласувано упражняване на притежаваните права на глас, постоянна обща политика по отношение на управлението на въпросн[ото дружество];

[…]“.

13 Член 24 от тази директива, озаглавен „Компетентни [органи] и техните правомощия“, предвижда в параграф 1:

„Всяка държава членка определя централния орган, посочен в член 21, параграф 1 от Директива 2003/71/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, 2003 г., стр. 64; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 23)] [в качеството на] централен компетентен административен орган, отговорен за изпълнението на задълженията, предвидени в настоящата директива и за прилагане на разпоредбите, приети съгласно същата. […]“.

Директива 2013/50

14 С Директива 2013/50 в член 3 от Директива 2004/109 се добавя параграф 1а. Съображение 12 от Директива 2013/50 гласи:

„Хармонизирането на режима на нотифициране за притежавани големи [проценти] от правата на глас, и по-конкретно по отношение на сумирането на участията в акции и участията във финансови инструменти, следва да повиши правната сигурност, да подобри прозрачността и да намали административната тежест за трансграничните инвеститори. […] По-специално, държавите членки следва също така да могат да продължат да прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети във връзка с предложения за поглъщане, сделки за сливане и други сделки, засягащи собствеността или

контрола върху дружествата, върху които се упражнява надзор от страна на органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от Директива [2004/25], които налагат изисквания за оповестяване, по-строги от предвидените в Директива [2004/109]“.

Австрийското право

ÜbG

15 Директива 2004/25 е транспонирана в австрийското право с Bundesgesetz betreffend Übernahmeangebote (Федерален закон относно предложенията за поглъщане) (BGBl. I, № 127/1998, наричан по-нататък „ÜbG“).

16 Член 1, параграф 6 от този закон определя понятието „действащи съгласувано правни субекти“ като „физически или юридически лица, които въз основа на уговорка действат съвместно с предложителя с цел постигане и упражняване на контрол върху дружеството, чието поглъщане се предвижда, по-специално чрез координиране на правата на глас, или въз основа на уговорка действат съвместно с дружеството, чието поглъщане се предвижда, за да се възпрепятства успехът на предложението за поглъщане. Ако лице държи пряко или косвено контролно участие (член 22, параграфи 2 и 3) в един или повече други правни субекти, се счита, че всички посочени лица действат съгласувано […]“.

17 Член 22, параграф 1 от посочения закон гласи:

„Лице, което пряко или косвено придобие контролно участие в дружество, чието поглъщане се предвижда, незабавно оповестява този факт на Übernahmekommission (Комисия за предложенията за поглъщане, Австрия) (наричана по-нататък „Комисията за ПП“) и трябва да отправи предложение за всички ценни книжа на това дружество в съответствие с разпоредбите на настоящия Федерален закон в срок от 20 работни дни на борсата от придобиване на контролното участие“.

18 Съгласно член 22a, параграф 1 от същия закон „задължението да се направи предложение съгласно член 22, параграф 1, се прилага […] и когато е създадена група действащи съгласувано страни, съвместно придобиваща контролно участие“.

19 Член 23 от ÜbG, озаглавен „Причисляване на акции и разширяване на задълженията на предложителя“, гласи в своя параграф 1, че правата на глас „на лица, които действат съгласувано“ по смисъла на член 1, параграф 6 , трябва да бъдат реципрочно причислени посредством прилагането на членове 22—22b.

BörseG 1989

20 Член 91 и сл. от Bundesgesetz über die Wertpapier- und allgemeinen Warenbörsen und über die Abänderung des Börsesensale-Gesetzes 1949 und der Börsegesetz-Novelle 1903 [Федерален закон относно борсите за търговия на ценни книжа и общите стокови борси и за изменение на Закона от 1949 г. за боровите агенти и на Закона за борсата от 1903 г. (Börsegesetz 1989 — BörseG)] от 8 ноември 1989 г. (BGBl. № 555/1989), в редакцията му, публикувана в BGBl. № 558/1990 (DFB)] (наричан по-нататък „BörseG 1989“), привеждат в

действие задълженията за нотифициране за „[съществено дялово участие]“, произтичащи от раздел I на глава III от Директива 2004/109, озаглавен „Информация за [съществено дялово участие]“, и по-специално от член 9, параграф 1 от тази директива.

21 Член 92, параграф 7 от този закон разширява задължението за нотифициране по член 91 от него по-конкретно към „права на глас, които следва да се считат, че са на дадено лице съгласно член 23, параграф 1 или 2 от ÜbG“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

22 С решения от 29 юни 2018 г. Комисията за финансовите пазари, която е „централният компетентен административен орган“ по смисъла на член 24 от Директива 2004/109, налага финансови административни санкции на Adler, Petrus и GM за нарушение на задължението за нотифициране, наложено с член 92, параграф 7 от BörseG 1989 на физически или юридически лица, които поотделно или колективно придобиват участие от над 30 % в „дружество, предмет на предложение“. Съгласно тези решения Adler, Petrus и GM са „действали съгласувано“ по смисъла на член 1, параграф 6 от ÜbG при придобиването на акции на Conwert Immobilien SE и следователно правата на глас, съответстващи на тяхното участие в това дружество, е трябвало да им бъдат реципрочно причислени за първи път на 29 септември 2015 г.

23 С цел да се определи дали Adler, Petrus и GM спадат към понятието „лица, които действат съгласувано“ по смисъла на член 1, параграф 6 от ÜbG, Комисията за финансовите пазари приема, че е обвързана от решение, постановено на 22 ноември 2016 г. от Комисията за ПП, която е органът, определен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25 като контролен орган върху предложение. С това решение, което междувременно става окончателно, Комисията за ПП установява, че Adler, Petrus и GM неправилно са пропуснали да отправят задължително предложение за поглъщане, въпреки че са достигнали прага от 30 % от правата на глас на Conwert Immobilien, пораждащ задължението за отправяне на предложение в качеството на „действащи съгласувано правни субекти“.

24 Според Комисията за финансовите пазари единствено наличието на субективния елемент на деянието, което се твърди, че Adler, Petrus и GM са извършили, може да бъде разследвано в производството за налагане на финансови административни санкции.

25 Запитващата юрисдикция, пред която е подадена жалба срещу решенията от 29 юни 2018 г., отбелязва, че BörseG 1989, който транспонира Директива 2004/109 в австрийското право, налага задължения за нотифициране на лица със „съществено дялово участие“ от порядъка на 30 % и повече в един „издател“ и че тези задължения са по-строги от предвидените в тази директива. Ето защо тази юрисдикция счита, че задължението за нотифициране, наложено на „действащи съгласувано правни субекти“ съгласно член 92, параграф 7 от BörseG 1989, попада в обхвата на понятието „по-строги изисквания от предвидените в Директива [2004/109]“ по смисъла на член 3, параграф 1а, четвърта алинея от тази директива.

26 Запитващата юрисдикция все пак иска да установи дали тези „по-строги“ изисквания за нотифициране са в съответствие с член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109, тъй като по силата на тази разпоредба посочените изисквания трябва да бъдат не само предвидени в законови, подзаконови или административни разпоредби,

приети по отношение по-специално на предложенията за поглъщане, но и да бъдат предмет на „надзор [от] органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от Директива [2004/25]“. В случая обаче разглежданото в главното производство „по-строго“ задължение за нотифициране на съществено дялово участие е било контролирано от националния орган, определен в съответствие с член 24 от Директива 2004/109.

27 Освен това тази юрисдикция си задава въпроса за съвместимостта с член 47 от Хартата на национална практика, съгласно която решение, което е станало окончателно, като това от 22 ноември 2016 г., има обвързващо действие в последващо административнонаказателно производство като това, което е проведено във висящия пред нея спор от Комисията за финансовите пазари.

28 При това положение Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от [Директива 2004/109] да се тълкува в смисъл, че условие за допустимостта на „по-строги изисквания“ за „притежатели на акции или [з]а физически лица [или юридически лица]“ е върху „законовите, подзаконовите и административните разпоредби“, в които са предвидени по-строги изисквания относно нотифицирането за съществено дялово участие, да се „упражнява надзор“ от определен от държавата членка орган съгласно член 4 от [Директива 2004/25], и упражняването на надзор да обхваща спазването на по-строгите изисквания за нотифицирането за съществено дялово участие по смисъла на Директива [2004/109]?

2) Допуска ли член 47 от [Хартата] национална практика, съгласно която влязло в сила решение на надзорен орган по член 4 от [Директива 2004/25], с което е установено извършено от дадено лице нарушение на приети за транспонирането на [Директива 2004/25] национални разпоредби, има обвързващо действие и в рамките на водено срещу същото лице наказателно производство за нарушение на национални норми, свързани с посочените разпоредби, приети за транспониране на [Директива 2004/109], поради което това лице не може да оспори от правна и фактическа страна правонарушението, установено с вече влязлото в сила решение?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

29 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която налага на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от тази директива, по-строги изисквания по смисъла на тази четвърта алинея за нотифицирането за съществено дялово участие в сравнение с предвидените в посочената директива изисквания и които произтичат от законовите, подзаконовите или административни разпоредби, приети, що се отнася по-конкретно до предложенията за поглъщане, при все това без да възложи правомощието за гарантиране на спазването на подобни изисквания на орган на тази държава членка, определен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

30 Както следва от самия текст на член 3, параграф 1а, четвърта алинея от Директива 2004/109, държавата членка по произход не може да налага на притежатели на акции или на физически или юридически лица по член 10 или член 13 от тази директива по-строги изисквания от предвидените в посочената директива, като от тази забрана все пак има три изключения, посочени в подточки i)—iii) от тази четвърта алинея.

31 Както отбелязва генералният адвокат в точки 29—31 от заключението си, въвеждането с Директива 2013/50 на параграф 1а в член 3 от Директива 2004/109 има за цел да поправи неравното равнище на хармонизиране на задълженията за нотифициране, приложими към физическите и юридическите лица, които придобиват или управляват по друг начин дялово участие в капитала на издатели, действащи на регулирания пазар на държава членка, поради възможността, която Директива 2004/109, преди да бъде изменена с Директива 2013/50, е оставяла на държавата членка по произход да налага на притежателите на акции или други финансови инструменти по-строги изисквания за нотифициране от тези, които самата Директива 2004/109 е предвиждала. Следователно Директива 2013/50, която, както се посочва в съображение 12 от нея, има за цел да установи хармонизиран режим за нотифициране за притежаването на значителни проценти от правата на глас, премахва тази възможност за държавите членки, при спазване на изключенията, предвидени в член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточки i)—iii) от Директива 2004/109.

32 Изключението, съдържащо се в член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii), позволява на държавата членка по произход да прилага по отношение на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от Директива 2004/109, „законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети във връзка с предложения за поглъщане, сделки за сливане и други сделки, засягащи собствеността или контрола върху дружествата, върху които упражняват надзор органите, определени от държавите членки съгласно член 4 от [Директива 2004/25]“.

33 Първото условие, предвидено в тази подточка iii), от което зависи прилагането на по-строги изисквания от предвидените в Директива 2004/109, се състои в това такива изисквания, включително тези в областта на нотифицирането за значителни дялови участия, да са предвидени в законови, подзаконови или административни разпоредби, отнасящи се до изброените в предходната точка от настоящото решение сделки.

34 В това отношение е важно да се отбележи, че разпоредбите на Директива 2004/25 уреждат изчисляването на прага за притежавано от физическо или юридическо лице значително дялово участие в дружество, над който праг това лице е длъжно да отправи предложение за поглъщане, за да се защитят миноритарните акционери на това дружество. Що се отнася до обединяването на непреките участия, тези разпоредби предвиждат по-строги изисквания от тези, които уреждат изчисляването на прага на значителни дялови участия, пораждащи задължението за нотифициране за придобиването или прехвърлянето на значителни дялови участия по силата на Директива 2004/109. Всъщност съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2004/25 за целите на това изчисляване се вземат предвид дяловите участия, притежавани от „лица, които действат съгласувано“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от тази директива. Това понятие обхваща „физически или юридически лица, които сътрудничат на предложителя или на дружеството, обект на предложението, въз основа на споразумение, било то явно или негласно, устно или писмено, насочено към придобиване на контрол върху дружеството, обект на предложението, или към осуетяване на успешния изход от предложението“.

35 За сметка на това Директива 2004/109 не използва понятието „лица, които действат съгласувано“ и взема предвид в член 10, буква а) за целите на изчисляването на праговете на дяловите участия, пораждащи задължението за нотифициране за съществено дялово участие, споразуменията, сключени между съответните лица, които ги задължават „да възприем[ат] чрез съгласувано упражняване на притежаваните [от тях] права на глас, постоянна обща политика“. Както генералният адвокат уточнява в точка 57 от заключението си, тази разпоредба изисква висока степен на ангажираност за определен период от време, която ангажираност не може да бъде временна или спорадична, а непроменлива и насочена към управлението на съответното дружество.

36 При това положение разпоредбите на държава членка, приети в рамките на Директива 2004/25, които се основават на понятието „лица, които действат съгласувано“, съдържащо се в член 2, параграф 1, буква г) от нея, за целите на изчисляването на прага за съществено дялово участие, който поражда, освен задължението за отправяне на предложение за поглъщане, свързаните с това задължения за оповестяване, съдържат „по-строги изисквания“ по смисъла на член 3, параграф 1а, четвърта алинея от Директива 2004/109 от предвидените в тази директива и представляват „разпоредби, приети във връзка с предложения за поглъщане“ по смисъла на последната разпоредба. Вследствие на това тези национални разпоредби отговарят на първото условие, предвидено в член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109, за да могат да се прилагат по отношение на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от тази директива.

37 Второто условие, предвидено в член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109, на което е подчинено прилагането спрямо притежателите на акции или физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от Директива 2004/109, на по-строги изисквания от предвидените в тази директива за нотифицирането на техните съществени дялови участия в дружество по член 1, параграф 1 от посочената директива, се състои в надзора на тези по-строги изисквания от органите, определени от държавите членки в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

38 Тези органи, както става ясно от посочения член 4, са „компетентни да упражняват контрол върху предложенията за целите на правилата, които установяват или въвеждат съгласно [Директива 2004/25]“. При това положение изискванията, чието спазване осигуряват, трябва да бъдат предвидени в законови, подзаконови или административни разпоредби, които се отнасят конкретно до предложенията за поглъщане и могат да попаднат в приложното поле само на Директива 2004/25, а не на Директива 2004/109.

39 При тези условия член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109 не би могъл да се тълкува в смисъл, че както поддържа Комисията за финансовите пазари в писменото си становище, органът, определен по силата на член 24, параграф 1 от Директива 2004/109 орган, натоварен да осъществява надзор върху прилагането на разпоредбите на националното право, с които се транспонира тази директива, е компетентен от материалноправна гледна точка да следи за спазването на разглежданите по-строги изисквания, при положение че те попадат в приложното поле на Директива 2004/25.

40 Както отбелязва генералният адвокат в точка 37 от заключението си, осъществената с Директива 2004/109 хармонизация може да се извърши само в приложното поле на тази директива. Вследствие на това компетентен орган по силата на член 24, параграф 1 от посочената директива, натоварен да следи за прилагането на приетите в съответствие с нея

разпоредби, не би могъл да разполага с компетентност, която надхвърля тази, която той черпи от тази разпоредба и която се отнася до област, която не попада в обхвата на тази хармонизация, тоест тази на предложенията за поглъщане, сделките за сливане и други сделки, засягащи собствеността или контрола върху дружествата.

41 Освен това даденото от Комисията за финансовите пазари тълкуване на член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109, споменато в точка 39 от настоящото решение, се основава на широко тълкуване на изключението, предвидено в член 3, параграф 1а, четвърта алинея от Директива 2004/109, докато с оглед на целта на този член 3, параграф 1а — която се състои в установяването на хармонизиран режим за нотифицирането за притежаването на значителни проценти от правата на глас — изключенията от забраната за държавата членка по произход да налага на притежателите на акции или на други финансови инструменти по-строги изисквания, трябва да бъдат предмет на стриктно тълкуване.

42 В допълнение, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 42—46 от заключението си, за да се разграничи компетентността, с която разполагат по силата на член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109 органите, определени от държавите членки в съответствие с член 4 от Директива 2004/25, възниква въпросът дали терминът „надзор“ включва и „гарантиране на спазването“ на „по-строги“ изисквания за нотифициране. Тълкуване на член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii), според което тези органи, които са компетентни да упражняват надзор върху изброените в него сделки, биха могли за тази цел да не разполагат с правомощието да гарантират спазването на „по-строги изисквания“ в областта на нотифицирането за съществени дялови участия, предвидени в законовите, подзаконовите или административните разпоредби относно тези сделки, не би било в съответствие с обичайното значение в говоримия език на термина „надзор“, който препраща към „контрол“ и следователно към дейността „гарантиране на спазването“ на определени норми или изисквания.

43 В случая съмненията на запитващата юрисдикция по същество се отнасят до това дали по-строгото изискване в областта на нотифицирането за съществени дялови участия от посочените в Директива 2004/109, предвидено в член 92, параграф 7 от BörseG 1989 за „действащи съгласувано правни субекти“, отговаря на условието, посочено в точка 37 от настоящото решение, свързано с „надзора“ и следователно с контрола върху това изискване от орган, определен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

44 От становищата на страните в главното производство и от отговорите на поставен от Съда писмен въпрос следва, че съгласно ÜbG — който транспонира Директива 2004/25 в австрийското право — Комисията за ПП е единственият орган, определен като компетентен орган в съответствие с член 4 от тази директива. В делото по главното производство обаче „надзорът“ за спазването на „по-строгото изискване“ за нотифициране за съществени дялови участия, формално предвидено в член 92, параграф 7 от BörseG 1989 — който при все това препраща към член 23, параграф 1 или 2 от ÜbG — е осъществен от Комисията за финансовите пазари. Следователно изглежда, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго при проверките, които следва да извърши, че дейността по „гарантиране на спазването“ на горепосочените „по-строги изисквания“ е поверена на орган, който не е определен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

45 От изложените по-горе съображения следва, че член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която налага на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от тази директива, по-строги изисквания по смисъла на тази четвърта алинея за нотифициране за съществено дялово участие в сравнение с предвидените в посочената директива изисквания и които произтичат от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приети по-конкретно относно предложенията за поглъщане, при това без да възлага правомощието да се гарантира спазването на подобни изисквания на орган на тази държава членка, назначен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

По втория въпрос

46 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на държава членка, по силата на която централният административен орган по смисъла на член 24, параграф 1 от Директива 2004/109, сезиран с производство за налагане на административна санкция, е обвързан от станалите окончателни административни решения, с които се установява нарушение на националните разпоредби за транспониране на Директива 2004/25, приети от органа на тази държава членка, определен в съответствие с член 4 от тази директива, лишавайки по този начин лицето, което е предмет на това административнонаказателно производство, от правото да оспори от правна и фактическа страна констатираното преди това нарушение.

47 От анализа на първия въпрос следва, че член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по силата на която гарантирането на спазването на по-строги изисквания по смисъла на тази четвърта алинея за нотифициране за съществено дялово участие в сравнение с предвидените в тази директива и които произтичат от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приети по-конкретно относно предложенията за поглъщане, се възлага на орган, който не е определен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25.

48 При тези условия не е необходимо тълкуване на член 47 от Хартата, за да се определи дали закрепените в него основни права допускат национална практика като тази, която е предмет на настоящия въпрос.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно

хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО, изменена с Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която налага на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от Директива 2004/109, изменена с Директива 2013/50, по-строги изисквания по смисъла на тази четвърта алинея за нотифициране за съществено дялово участие в сравнение с предвидените изисквания в Директива 2004/109, изменена с Директива 2013/50, и които произтичат от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приети по-конкретно относно предложенията за поглъщане, при това без да възлага правомощието да се гарантира спазването на подобни изисквания на орган на тази държава членка, назначен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане.

Подписи